

NYITRAMEGYEI SZEMLE

POLITIKAI, TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelen vasárnaponként.

Előfizetési árak: Egész évre 10 kor., fél évre 5 kor., negyed évre 2 kor. 50 fil. — Községeknek, körjegyzőknek, tanítóknak 8 kor. Egyes szám ára 20 fillér.

Felélős szerkesztő és laptulajdonos:
Dr. Tóth János.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Papnevelde-utca 9. sz.
Hirdetések árai: Egy háromhasábos petitsor ára 16 fillér. Többszöri közlésnél árkedvezmény.
Hivatalos hirdetések 100 szóig 4 kor., minden további szó 4 fil.

A tisztviselők felmentése.

Nyitramegye tisztviselőinek körében egyre általánosabbá lesz az az óhaj, hogy a tisztviselők a március 29-én tartandó rendkívüli közgyűlésen a nemzeti ellenállás kötelezettsége alól felmentessenek.

A folyó hó 19-én tartott tisztviselői értekezleten is kifejezésre jutott ez a kívánság, mely elől a törvényhatósági bizottságnak nem lehet elzárkóznia. Ha egyszer maguk a tisztviselők kijelentik, hogy ők a nemzeti ellenállásból kikapcsolhatni szeretnének, akkor sok mindenféle lehet erről a kívánságról gondolni, de utóvégre is teljesíteni kell azt, mert egy, a nemzeti ellenállásra törvényhatósági határozatokkal kényszerített tisztviselői karnak a vármegye semminő hasznát nem vehetné. Az ilyen rákényszerített tisztviselői kar oda húz, a hol nagyobb a nyomás. Ez pedig ez időszert nagyobb a törvénytelen kormányhatalom kezében, mint a joguralmat képviselő törvényhatósági bizottság határozataiban.

De midőn mi így magunk is állást foglalunk a tisztviselők kikapcsolása mellett, érezzük és velünk bizonyára minden alkotmánytisztelő ember érzi annak a szükségességét, hogy a tisztviselőknek adandó felmentést szorosán körvonalozzuk.

Az a kérdés merül fel ennél fogva, hogy *mire nézve* mentse fel a törvényhatósági közgyűlés a tisztviselőket a nemzeti küzdelemben való részvétel alól?

A felelet erre a kérdésre nagyon egyszerű. Mentse fel őket a közgyűlés mindazon ügyekre nézve, melyeknek tekintetében a közgyűlésnek meg van adva a *mód és a lehetőség* a felmentésre.

Hogy pedig megtudhassuk mire nézve áll módjában a törvényhatóságnak felmenteni a tisztviselőket, összegeznünk kell röviden Nyitramegyének a nemzeti ellenállásra vonatkozó határozatait. Az október 26-iki közgyűlésen a törvényhatósági bizottság a nemzeti ellenállásnak a tisztviselőkre kiterjedő kötelezettségét abban állapította meg, hogy megtiltotta nekik úgy az *önkéntes*, mint az *erőszakos* adószedéshez és ujoncállításhoz való minden közreműködést. A december 22-iki közgyűlésen eltiltotta őket a kinevezendő új főispánnál való tisztelgés és megjelenéstől, úgyszintén az eskütétel céljából összehívandó közgyűlésen való részvételtől. Végre a február 22-én tartott rendkívüli közgyűlésen kimondotta a törvényhatósági bizottság, hogy vármegyei közegnek a kormánybiztos hivatalában szolgálatot teljesíteni nem szabad. Ez a határozat azonban, a

dolog természetéből kifolyólag, inkább a segédszemélyzetre vonatkozik.

Ezek azok a határozatok, melyek a tisztviselőkre nézve jog szerint érvényben vannak, habár a törvénytelen kormány megsemmisítette is azokat.

Most már az a kérdés, felmentheti-e a törvényhatósági közgyűlés a tisztviselőket ezen határozatok kötelező ereje alól? Nincs olyan törvényes fórum a világon, mely bárkinek is engedélyt adhatna a törvénytelenkedésre. Ilyesmit csak törvénytelen közegek és szervezetek tehetnek, a mint ezt a jelen kormánynál is látjuk, mely maga is vakmerőn szegi meg a törvényeket, s embereit, a szolgálatában álló közegeket is biztatja, hogy az ország törvényeit semmibe se vegyék. A törvényes hatóságok azonban törvénytelenkedésre sem nem utasíthatnak senkit, sem arra senkinek engedélyt nem adhatnak.

A fentebb felsorolt közgyűlési határozatok olyan jellegűek, hogy azoknak végrehajtását a törvényekhez való ragaszkodás *multhatatlanul* követeli, azok az alkotmányvédelemnek *mellőzhetetlen* feltételeit képezik. Törvények tiltják, hogy bármely kormány, ha mindjárt törvényes volna is, akár csak egy fillérenyi meg nem szavazott adót beszédhessen és kezelhessen, vagy meg nem szavazott ujonc felett

A „NYITRAMEGYEI SZEMLE” TÁRCÁJA.

Tádé bácsi táncosai.

— Igaz történet. —
(Vége.)

Nem értettem a dolgot. Különbén én is csak a déli hajóval szándékoztam indulni, mert mindössze csak Lengyel Géza és Hegedy Kálmán csaptak föl, többi mind meghátrált az eső elől. Az pedig úgy tett, mintha esze ágában sem lett volna megszűnni. Bejártam jó pajtásaimat, senki sem vállalkozott. Csak Satriczey Tónit csíptem meg, éppen a pénzes levélhordó ment el tőle, ő volt a harmadik, de azt ígérte, hogy hétfőig ott marad. No ez pótolja az elmaradottakat is.

A déli hajónál az eső dacára ott voltunk mindanegyben, Tádé bácsi sehol. Megvizgáztaláltam, mert a kikötőőr azt mondta, hogy kedden, esütörtökön és szombaton délután 3 óra után is indul hajó Pozsonyból Bécs felé és Nagyszombatból táviratilag egy úr 26 jegyet rendelt.

Ez más nem lehet, mint Tádé bácsi. De ki az a 26.

Majd az eszemet ficamítottam ki, sehogy sem tudtam megfejteni a dolgot.

A sűrű eső Hainburgig kísért, ott vége lett: Austriában a leggyönyörűbb nyári nap ragyogott és mi tündöklő verőfényben szállottunk ki Német-óvárott. Keselyűkként csaptak le rám a várakozó asszonyok. „Ez az ígért? szegény. Jaj, de gyámsoltalan maga baksi. Hát Tádé bácsi hol van? Hol hagyta Balikám? Ki fog helyette énekelni a hangversenyen?”

A legokosabb dolog volt, hogy félre huzva vállamat látható bosszankodással mondtam: „Tehelek én arról hogy Pozsonyban és egész Magyarországon, már két napja szakad az eső; kinek lesz kezdve ilyen lueskos időben Német-Óvárra jönni hangversenyre. Jó hogy ez a három jött, ez is valami. Ezek hősök, valódi halál — az az nátha megvetéssel jöttek.”

Tádé bácsiról hallgattam. Mert a távirati rendelkezését nem értettem; ha ugyan ő volt a ki 26 jegyet fentartott.

Ebédnél megcsinálták a mérleget. Persze az értéket a férfiak képezték. Itt van 4, én hoztam 3 at, Hainburgból jöttek 5-en, Bécsi hajóval érkezett 7, tehát férfi van 19. Leány pedig van 23, fiatal asszony 9, a bécsiekkel jött 4 leány és 2 fiatal asszony összesen 38. Átkozott rossz arány éppen kétszer annyian. — „Drága hölgyeim” szölt a hainburgi utász százados „ami vadásztisztjeink

okvetlen beállitnak az este, de gyakorlatuk van, tizen, tizenketten okvetlennek jönnek.”

A mint így hánytorgattuk a hadi felvonulást, ezen háborús mozgalmakhoz híven egy hatalmas durranás riasztott fel. Dévény felől nyugatra húzóódó zivatar villámcsapása volt, és nyomban utánna a többi.

„Ez az ellenség elzárja, hainburgi segéd csapatainkat,” jegyzé meg a falábú kapitány. „Csak pusztulna innen; vége van különben a tüzi játéknak is.”

De nem soká tartott, a zivatar, ereje Hainburg felé vonult s a fürdő csakhamar ismét nap-sugárban ragyogott a kis eső csak hűsíté a levegőt.

A leányhad még utolsót igazított a terem diszitésein s elvonult öltözni; a mamák „tratsch partiekra” oszoltak, mi férfiak, pedig a bekövetkezendő erős megpróbáltatás fejében kissé lehevredtünk szállásainkon. Az öreg falábú kommandáns pedig egész odaadással állítgatta fel póznáit és lécvárát a tüzijátékhöz.

Öt órakor mozsárlövés volt jelzendő az ünnepelely kezdetét. Ekkor kivonulás a hajóhoz. $\frac{1}{2}$ 6 órakor hangverseny, ének, szavallat és zene. Ezután vacsora künn a szabadban terített asztaloknál, ez alatt a tüzijátékok, utánna pedig tánc-kivilágos, kivirradtig.

rendelkezzék. Minden megkülönböztetés önkéntes adó, ujonc és hatóságilag behajtott adó, előállított ujonc között hiába való, üres frázis, mert közjogunk szerint adó és ujonc csak az lehet, a mi ezen a címen törvényesen megszavaztatik.

Törvényeink előírják továbbá, hogy Magyarországon csak a parlamentnek felelős kormány gyakorolhatja a közhatalmat, nem parlamentáris kormány törvénytelen, s az ilyenek minden intézkedése is törvénytelen, semmis. Semmisképp ennél fogva a főispáni és kormánybiztosi kinevezései is, s azért ezeknek a közegeknek a beiktatásához a törvényhatóságok és ezek tisztviselői segédkezet nem nyújthatnak.

Ez a törvény világos álláspontja, melytől egyetlen egy vármegyének sem szabad eltérnie, ha csak nem akar részt ütni az alkotmány sziklafalán. Nyitramegye ennél fogva az említett határozatok alól nem adhat felmentést a tisztviselőinek.

Azért, ha a tisztviselők kívánsága arra vonatkozik, hogy ezen eddig meghozott határozatok végrehajtásának kötelessége alól vétesse ki, akkor lehetlenséget kívánnak.

Hanem igenis megteheti és talán meg is fogja tenni a törvényhatósági bizottság azt, hogy *nem fogja kívánni a tisztviselőktől az állásukról való lemondást, és nem fogja nekik megtiltani azt, hogy a kormányhatalomnak mindazon intézkedéseit, rendeleteit és utasításait végrehajtsák, melyek az ország törvényeivel nem ellenkeznek.*

Ezzel a törvényhatóság a maga részéről megtenné azt, a mi a tisztviselők létének biztosítására szükséges és útját állaná annak, hogy züllött alakok nyomulának a hivatalokba, a kik a közigazgatás rendjét teljesen feldúlnák és a kormánynak mindenre kapható, vak eszközei lennének.

Igaz, hogy az állásukban megmaradó

tisztviselőket minden percben fenyegetné az a veszély, hogy a kormányhatalom törvényteleniséget fog követelni tőlük, s az ellenszegülőket felfüggeszti, vagy elmozdítja, de ezt a veszélyt a tisztviselőktől elhárítani, nem áll módjában a törvényhatósági bizottságnak. Ez a veszély a tisztviselői állás természetében rejlik. Minden tisztviselő állandóan két malomkő között szorong. Az egyik a hivatalos esküje, a másik a törvénytelen hatalom.

A törvényhatósági bizottság a tisztviselőket fel nem mentheti esküjük alól, ahöz nincs hatalma, a törvénytelen kormánytól sem szabadíthatja meg őket, legálább egyelőre nem. Küzdeniök kell ennél fogva a tisztviselőknél és pedig a törvényhatósággal együtt, nem annak ellenére. Ebben van jövőjük záloga.

Dr. Kostyál Miklós

a reklám nélküli nagy hazafil

Nem hiába Boszniában kezdette pályafutását akkor, a mikor Ausztria a civilizáció ürügye alatt, a török uralom basáskodásainál is rosszabb német kényszerzubbonyrendszert honosította ott meg.

Mindenféle beamterek vergődtek ott össze: sokan olyanok, a kiket idehaza használni nem lehetett, vagy a kik itthon kellő alkalmazást a magok izlése szerint nem kaphattak. Nem ritkán olyanok is, a kiknek a „szabad” ország nem tetszett, s inkább a basa-uralom nyomdokain akartak „dolgozni.”

Fiatalkorában, ment oda szolgálni dr. Kostyál Miklós is. Épen akkor, mikor az ifjú lélek a legfogékonyabb, s leghamarább szívja magába maradandóan a lelki benyomásokat, melyek gyorsan vernek gyökeret, s nem irthatók ki többé.

Boszniában akkor még inkább volt általános a beamterek olyatén magaviseelkedése, hogy fölfelé mindenki alázatoskodott, hajlongott, hizelkedett, lefelé pedig rideg és kegyetlen, követelő és erőszakos volt.

Ebből az iskolából hozta kozzánk dr. Kostyál Miklóst Thuróczy Vilmos, az ő protektora, a kit azóta hűségesen szolgált.

A kik őt ismerik, s alkalmuk volt alaposabban megfigyelni, azt mondják, hogy jó hiva-

talnok és jó munkaerő. És mondják azt is, hogy fölfelé alázatos, lefelé gőgös. Ha föllebbvalója előtt áll, hajlékony, ha ő adja a föllebbvalót, akkor merev és praepotens.

A nagyközönség régen tudja róla, hogy mint politikus mindig kormánypárti volt, helyesebben mondván, mindig hatalompárti. A kié a hatalom, azé a hivatal, s a kié a hivatal, azé a hatalom.

Ezen „elv” mellett ő mindig jól érezte magát a kivatalban.

Mikor Thuróczy Vilmos második főispánsága alatt a szabadelvű párt tagjai nagy utazást rendeztek az alispáni szék körül, akkor dr. Kostyál Miklós már alispánnak látta magát s nem tudta, hogy az oszloposok azon 12 tagu vezérlőbizottsága, mely akkor Budapesten tartotta meg alispánkandidáló tanácskozásait, őt „elejtette” még azon esetre is, ha sikerült volna Markhot Gyulát az alispáni székből eltávolítani.

S mikor Thuróczy és Markhot között kitört a személyi antagonizmus is akkor dr. Kostyál Miklós a főispán mellé állott. — Markhottal szemben ugyan sima volt mint az angolna, hanem azonkívül megtett mindent a mi Markhotnak nem volt kellemes.

S abban, hogy dr. Kostyálnak, mint mondani szokás, megnőttek a szarvai, nagy része van Markhot engedékenységének. Sokat tűrt el, sokat engedett meg, a mit tűrnie s megengednie nem kellett volna.

Thuróczy főispán fölhasználta dr. Kostyál Miklóst különféle politikai célokra és küldetésekre. Nem egyszer történt — kivált választások idején, — hogy a főispánnak politikai üzeneteit a főjegyző vitte meg a főbíráknak, s ő közölte velök a főispánnak terveit.

Nem egyszer történt meg, hogy a főjegyző a neki beosztott politikai tartalmu ügydarabokat, a főispánnal és uszályhordozóival beszélte meg s azután ennek megfelelően készítette el s adta elő az állandó választmányban javaslatait, a nélkül, hogy ezeknek irányáról az alispánnak tudomása lett volna.

Markhot Gyula alispán pedig, mindezeket tűrte: tűrte annak dacára, hogy az 1881. évi XXI. trvikk 68. §-ának 1) pontja szerint: „az alispán rendelkezik a törvényhatóság tisztviselőivel,” nem pedig a főispán, a kinek a reá vonatkozó 56—66. §§-ok a tisztviselőkkel való rendelkezés jogát meg nem adják.

Tűrte a viszás állapotokat Markhot valószínűleg azért, mert nem akarta kitérésre jutatni azon diszharmoniat, mely őt a főjegyző egész politikai törekvéseitől elválasztotta.

Bennünket csak a taracklőves ébresztett fel; nosza a hajóhoz. A vihartól elszabadult felhő foszlány, mint egy a jobb szárnyon kiküldött kémlelő osztag, a hajó állomás felé húzódott és épen a hajó érkezésekor, heves cseppekben kémrohantom intézett a várakozó és kiszálló közönségre.

Tádé bácsi, hatalmas alakja ott tűnt fel a hajó mellvédje mellett s legott esernyőjét kifesztítve az utánna jövő, de esernyővel elfödött különben teljes nyolc főtérő csapat élén a kikötő hidján.

A zápor elpaskolta az ünnepélyes fogadást. A hölgyek „saure den pent” az első fenyegető cseppekre gyorsan visszavonultak a gyógyterembe. Most már csak a toilette megmentése volt az egyedüli érdek.

Csupán a hangverseny kezdetén, a midőn ismét előbujtak a leáldozó nap aranyos küllői, fordult a figyelem a szomszéd étterem ajtaja fele, amint abban Tádé bácsi kifogástalan estéli öltözetben, viaszfényes koponyában megjelent.

„Szavamnak állok, hozom a nyolczat.” Harasant fel rokonszenves hangja és bevonultanak utána a táncosok. V. Sándor uradalmi ügyész és agglegény. Tüdőbajos, 69 éves, hosszú sovány ember. Cs. Zsiga, bankdirektor, valaha délceg előtáncos, de most öregapa és asztma bántja. H.

Jancsi, 125 kgr. súlyyal bíró törvényszéki elnök; ragyás arc, ritka sörte bajusz és hatalmas lilaszín orr. F. Alfonz, ügyvéd, a ki csak abban különbözött elődjétől, hogy 8 kilóval nehezebb és ébren is hortyog. D. Stefi, szerkesztő, elől-hátul pupos, alig ötödfél láb magas emberke. Sch. Franci őrnagy, Jitechimnél összelőtt két bicegő lábbal. M. Kali ezredes, a ki jobb karját Isaszegnél vesztette el; utolsónak Z. Laci honvédkapitány kocogott két mankóval, maga után húzva „Stureezen” elfagyott két lábát.

Ezeket szedte össze Tádé bácsi táncosoknak. Az idegenek nagyokat kacagtak Tádé bácsi ez ötletén. Mi megtudtuk, hogy ő mindennapi vacsoratársaságát hozta el. De hogy ez a nyolc ember, kitűnő, szellemes és arany derűtségu kedélye felér három annyi táncossal, arról a mamák állítottak ki egyhangu bizonyítványt.

Az arcintorgató lányokat pedig azzal engesztelte ki hogy azzal a szóval: „nó libuskáim, nektek is hoztunk valamit,” intett és Farkas Jancsi kitűnő bandája reárendítette a Rákóczyt; és nem kellett a csárdást réztrombiták mellett táncolni. Agyon is olették ezért a hamis macskák Tádé bácsit, kinek szeméi örömben uszva legeltek a kipirult arcokon.

Elmult a vihar és a hainburgi hadfiak zárt

sorokban vonultak be s meg Pozsonyból is beállított K. Sanyi barátom negyedmagával egy bérkocsin.

Az öreg pattantyús kapitány is boldog volt, mert rakétái, forgó napjai, római faklyái, pálmái s tudja Isten mi minden tüzes ördöge, kitűnően sikerült; egy sem szaladt az asztalok közé. A tánc most már tüzzel folyt egész éjfélig; még a bécsieket is begratta Farkas nyirettüje egy „csardasch”-ba. Ejjfelkor pedig, egybeolvadtunk. Magyar és német. Pattogott az élc, sziporkázott a szellem, csapongott a jó kedv de az est hősei Tádé bácsi és táncostársai voltak. Mégis emlegették évekig őket Német-Óvarott.

Angol fogadások. Az angol tudvalevőleg személyesen üzi a fogadást. Klubbokban, társaskörökben, utazáskor, kávéházban fogad akárkivel, akár mire, és pedig nem egyszer nagy összegekbe. Minél nagyobb a tét, annál izgatottabb és „érdekesebb” a fogadás. Ha nincs más, két kávéházban ülő angol ki tesz maga elé egy-egy kockacukrot, és fogadnak arra, hogy melyiknek cukrára száll előbb a légy. És fogadkoznak így akár órahosszat. — Egy más alkalommal fogadott egy angol, hogy a pénzverdéből beszerez vadozatuj aranyakat és egész nap kínálni fogja az

Igy azután *dr. Kostyál Miklósnak* lassanként csak nőttek a szarvai, melyekkel később már bőködni is kezdett.

Csak hogy ő mégis sokkal nagyobb politikai *Mephisto*, sem hogy nyíltan tört volna ki Faust ellen addig, a míg Faust benn tilt a hatalmon, az alispáni székben.

Tudjuk, hogy Goethenek „Urfaust“-jában *Mephisto* nem ördögi hanem emberi alak, a ki Faustnak lelkesedését cinikusan gúnyolja.

Ez a *Mephisto* jutott eszünkbe, mikor átvastuk *dr. Kostyál Miklósnak* azon körlevelét, mely miatt *Mérey* az ő rosszalási indítványát beadta.

Leközöljük itt szóról-szóra ezt a tisztviselőkhöz intézett levelet, mely így szól:

Az ugynevezett „Alkotmányvédő bizottság“ nevében m. hó 27-iki kelettel ellátott és „bizalmasnak“ jelzett kiadvány lón kibocsátva, mely egyes hivatali kötelekben álló alkalmazottakat azon bántó föltevessel illeti, hogy nem éreznek magokban elég morális erőt és bátorságot arra, hogy válságos politikai viszonyaink között alkotmányos köteleseiket a törvényhatósági bizottság közgyűlésein hazafiai meggyőződésükkel meg egyező férfias önérettel teljesítsék. — E föltevésben az ugynevezett „alkotmányvédő bizottság“-nak említett kiadványa nem kíván kevesebbet, mint hogy az illetők, a kik ama föltevést magokra nézve bántónak nem találják, törvényhatósági bizottsági tagságukról mondjanak le és erre vonatkozó elhatározásukat a többször említett bizottság elnökövel sürgősen közöljék.

Tartozkodom ezen szokatlan kísérlet bírálattól. Ellenben kifejezést adok ama meggyőződésemnek, hogy bár mennyire is érezhetőek voltak alkotmányos közéletünk politikai küzdelmeiben a pártállások szerint kialakult ellentétek érdességei; ma, midőn évezredes szabad alkotmányunk bástyái meginogtak, a hazaszeretet egy nagy és szent érzése egyesít mindnyájunkat és nem akad közöttünk senki sem, aki ezen érzésben nem találna elég erőt arra, hogy hazafiai kötelemeit igaz meggyőződése nemes hevéllel és férfias önérettel teljesíteni nem tudná, vagy ne akarná.

En a megyei és a községi autonómia tisztviselőit úgy ösmerem, hogy azok hazafiságában kételkedni senkinek sincs joga, és hogy ezt az érzést a lelkek mélyében a viszontagságos idők viharai nem hogy elfojthatnák, hanem megacélozzák.

E társaink voltak a nemzeti ideáloknak mindenkor zászlótartói és vezető munkásai megyénkben. — Zaj nélkül és kiáltó reklám nélkül, ki-ki a maga élethivatása körében, a magyar fajszeretet ősi tradíciójától áthatott lélekkel munkálta a hazaszeretet köteleseit.

S ha volna közöttünk bukott önérettű, kinek lappangó hazafisága az időforgatagában kötelemei terén biztosan megállni nem tudna, azt magunk között már eddig sem tűrhettük volna meg.

utcan járó-keiöknek, hogy vegyek meg darabonkint egy pennyért (tiz fillér) és nem akad rá vevő. A fogadó angol kínálta boldog-boldogtalannak a csillogó valódi aranyakat, de természetesen nem vette meg senki, mert mindenki azt hitte, hogy annyit sem ér. Hiszen nem volna bolond, hogy tiz fillérért adja. Végre mégis elvesztette a fogadást. Jött egy pesztonka és vásárolt egyet. Midőn kérdezték, hogy mért tette, azt felelte: — Azért, ugymond, hogy a síró kis Babyt nem tudtam másként lecsendesíteni, hát megvettem neki ezt a csillogó bárcát. — Egy másik angol fogadott barátjával, hogy nem csinál semmit, nem fog bántani senkit, viselkedésével nem kelt feltűnést, és mégis nem telik bele két óra és bekisérlik a rendőrségre. — Ugy is tett és megnyerte a fogadást. Bement egy londoni ócska-ruhakereskedésbe, vett egy alaposan kopott kabátot, ugyanolyan kalapot s magára vette. Azután beállított London legelegánsabb restaurációjába és parancsolt ebédet, mely legalább három fontba került (72 kor.). A pincér végigmérte fogyatékos rukáját, utbaigazítóláig szólta, hogy menjen más-hová, mert neki annyi pénze nem lehet, hogy akkora összeget fizethetne egy ebédért. — Az angol lármát csap bele nyul a zsebébe s az ócska felöltőből kihuz egy hatalmas csomó százás

Lelkes rokonszenvvel hívom föl mindazokat, a kiket a többször említett fölszólítás önhibájukon kívül ért, hogy utasítsák el azt magoktól és hogy ellenkezőleg, — törvényhatósági bizottsági tagságuk kitüntető jogainak folytonos gyakorlásával eklatanter dokumentálják azt, hogy a hazánkra elkövetkezett megpróbáltatások mostani nehéz napjaiban hazafiai köteleseiket teljesítésében minden viszontagságok ellenére is férfias önérettel megállnak.

Nyitra, 1906. évi március hó 8-án.

Dr. Kostyál Miklós s. k. főjegyző.

Eltekintünk attól, a mit *Mérey* nehezelt, hogy t. i. *dr. Kostyál Miklós* a megyei közgyűlés által megválasztott alkotmányvédő bizottságot *le-ugynevezette*, s egyedül a nagy hazafiság keresésére indulunk.

A mit *dr. Kostyál Miklós* ezen levélben a tisztviselőkről és körjegyzőkről, vagy a mint bosnyák-körülírásokkal mondja: „hivatali kötelekben álló alkalmazottak“-ról állit, a kik közé tartoznak a segédszemélyzet és még a szolgák is, mert ezek is mind *alkalmazottak*, azt első sorban becses önmagáról érti nagy mérvben.

És így azt mondja önmagáról: „— — ma midőn évezredes alkotmányunk bástyái meginogtak, a hazaszeretet egy nagy és szent érzése egyesít mindnyájunkat.“

„E társaink voltak a nemzeti ideáloknak mindenha zászlótartói és vezető munkásai megyénkben. Zaj nélkül és kiáltó reklám nélkül kiki a magyar fajszeretet ősi tradíciójától áthatott lélekkel munkálta a hazaszeretet köteleseit.“

Dr. Kostyál Miklós a hazaszeretet egyesíti az alkotmány megingott bástyáin, kivel? — *Csillaghy Györggyel*, azon kormánybiztossal, a kit támogatni tilt a közgyűlési határozat, s a kivel ő mégis majdnem mindennap tárgyal, tanakodik és „szent érzéssel“ ássa alá az alkotmány megingott bástyáját, a megyei önkormányzatot.

Micsoda nemzeti ideáloknak volt ő a zászlótartója és vezető munkása? Annak a liberális kormányzatnak, amely annak a reklám nélküli nagy fajszeretetnek kiáltó bizonságául nem mer a magyar nyelv jogaiért sikra szállani, hanem ellenünk böszitené a nemzetiségeket most is, — ha azok kötelnek állanának

Merre van *dr. Kostyál Miklós* nagy fajszeretetének zászlója. — Bécsben, melynek járszallagára fűzné most az egész vármegyét.

S hol van *dr. Kostyál Miklós* vezető munkájának eredménye, vagy csak látható nyoma.

Abban, hogy amit *Markhot* felépített, azt ő

bankót, mi olyan feltűnést kelt nem csak a pincér, de a vendégek előtt is, hogy egyhangulag rendőrrét kiáltanak. Mert aki ilyen silány ruhában ekkora összegek felett rendelkezik az nem lehet más, mint tolvaj. És bekisérték a rendőrségre, hol csak nagysokára tudta igazolni magát. — Egy alkalommal egy híres angol festő a Themse egyik hidján állt, mikor egy ember bevette magát a hidról a folyó hullámaiba. De mihelyt felbukott a felsziure feléledt benne az önfentartási ösztön és küzködött a habokkal és segítségért kiabált. A hidon összefutott hirtelen egy csoport ember, s annyi részvétellel nézték a fuldokló haláltusáját, hogy egymásközt fogadtak össze-vissza arra, hogy belefuld-e vagy megmenekszik. A festő, ki megdermedve nézte a küzdelmet, oda szalad a partra, leold egy csolnakot, fogad hamarjában két munkást, kik a csolnakot hajtják és már-már megmentik a szerencsétlent, midőn óriási láрма keletkezik a hidon. Azok t. i. akik arra fogadtak, hogy beful, hevesen tiltakoztak a a megmentés ellen. És sajnos, az angol annyira tiszteli a fogadást, hogy a két munkás, aki csolnakot hajtja, megtagadja a további segítséget és a fuldoklót magára hagyják, kit elnyelnek a hullámok.

— alig tette ki lábát Markhot — lerombolni törekszik.

A mit Faust lelkesedéssel szolgál, azt cifra mezbe burkolt cinizmussal gúnyolja ki — *Mephisto*.

A Katholikus Népszövetségről.

Kifejtettük már e lap hasábjain a Katholikus Népszövetség célját, rámutattunk azokra az előnyökre, melyeket ez a korszerű szervezet tagjainak nyújt. Most arra a kérdésre akarunk felelni, hogyan alakul meg a Katholikus Népszövetség? Az útmutatást erre vonatkozólag megadják a Szövetség szabályai, melyekhez egy-két gyakorlati megjegyzést akarunk fűzni.

Az alapszabályok szerint a Szövetségnek vannak *pártfogó* tagjai, kik évenként 100 koronát, vannak *pártoló* tagjai, kik évenként 10 koronát fizetnek tagdíj fejében. Vannak *rendes* tagjai, ezek a katolikus vagy keresztény egyesületek, melyek tagdíjat nem fizetnek. Végre vannak *résztevő* tagjai, kik évenként 1 korona tagsági díjat fizetnek. Ezek a résztvevő tagok alkotják a Szövetség taborát, s ez a tabor tulajdonképen érettök keletkezett.

A ki ismeri népünknek a rendes fizetési kötelezettségtől való oldózkodását és azt a természetét, melynél fogva az első lelkesedés lelohadása után bármely célra felajánlott rendes évi díjainak a fizetését elhanyagolja, az tisztában lehet azzal, hogy a Katholikus Népszövetség számára a már létező katolikus egyesületek kebeléből kell toborozni tagokat, s ennek a toborozásnak úgy kell történnie, hogy a tagok már a belépés alkalmával kézzel fogható előnyhöz jussanak, és e mellett valami *új terhet* ne legyenek kénytelenek magukra venni.

A Szövetség szabályai erre nézve a következő tervet ajánlják. Valamely katolikus kör tagjai eddig 2 korona tagsági díjat fizettek. Most minden tag járhatja az Uj Lapot, melyre eddig a 2 filléres vétel mellett 7 korona 30 fillért áldoztak. Ezután fizetnek a körnek 8 koronát. Ezért megkapják az Uj Lapot házhöz vive, kifizették a Katholikus Kör tagdíját és kifizették a Népszövetség egy koronáját is. Megtakarítanak ennél-fogva 1 korona 30 fillért és mindazonáltal még *ujabb jó célra* is áldoztak, az által, hogy tagjai lettek a Szövetségnek. De a katolikus kör is nyert, mert abból a 8 koronából, melyet a tagoktól kap, kiad 365 Uj Lapért 4 koronát, a fennmaradt 4 koronából pedig egy koronát a lapki-hordónak fizet, s így marad még mindig egy korona tiszta nyeresége, mely már akárcsak 100 tagnál is jelentékeny összeget tesz ki.

Ugyanígy lehet az ügyet rendezni a városokban, a hol a tagsági díj 2 koronánál tetemesen nagyobb, mondjuk 12 korona. Itt azon tagok, a kik az Uj Lapot olvassák eddig kiadtak 12+7. 30 = 19. 30 koronát. Ezután fizetnének például 18 koronát. Ezzel leróvnák a körbeli tagsági díjat, megkapnák az Uj Lapot és lefizetnék a Népszövetség évi 1 koronáját is. A kör pedig a fentebbi példában bemutatott terv szerint itt is egy koronát nyerne, a mi 200—300 tag után tekintélyes összegre rúgna.

Feltételezik ugyan ezek a tervek azt, hogy a katolikus vagy keresztény egyesületek tagjai az Uj Lap járátását magukra nézve erkölcsi köteletségnek tartanak, de ez talán mégis csak annyi, a mennyit egy katolikus egyesület tagjaitól joggal lehet kívánni.

A hol nincs katolikus egyesület, ott meg kell azt alapítani, a mi nem utközhetik nehézségbe, mert hiszen a hol a népszövetségi szervezet megalakulásának kedvez a talaj, ott egy katolikus Népkörnek az alapításához is megvannak a kedvező feltételek.

Nagyobb nehézséget okoz a szervezkedés a tót vidékeken, a hol az 1 korona évi díj tényleges ráfizetés volna a létező egyesületek tagsági

dijaira. De ezen is lehet segíteni olyképp, hogy az egyesület mindazon tagjai, a kik a Népszövetségbe belépnek, tulajdonul, és nem csak olvasásra, hasznos olvasmányokat kapnak, melyekkel a Népszövetség látja el az egyesületet. Ezek az olvasmányok képeznek a nagyobb tagsági díjnak, melyből a Népszövetség 1 koronája kikerülne, a rekompenciáját.

Az ügybuzgóság leleményes tud lenni, s ha erős akarattal párosul, nagy dolgokra képes.

A tisztviselői karhoz!*)

Uraim! Azt olvasom a fővárosi hírlapok 1906. évi március 20-iki számában, hogy Önök március 19-én értekezletet tartottak és teljesen leszereltek.

Ea nem hiszem.

Jelen voltam azon megyei közgyűlésen, a melyen *Markhot* alispán bejelentette, hogy Önök le nem szerelnek, hanem alávetik magokat a közgyűlés határozatának.

Miért lennének most az akkor elfoglalt állásponthoz hűtelenekek? Másképpen gondolkoznak akkor, ha *Markhot* alispán elnököl, és másképpen, ha *Dr. Kostyál Miklós* főjegyző az elnök?

Ugy-e, ott voltak Önök a *Markhot* elnöklété alatti értekezleten mindnyájan, és ott voltak a közgyűlésen is? És ott volt mindkettőn *Dr. Kostyál Miklós* főjegyző is? S a közgyűlés színe előtt egyiküknek sem volt ellenvetése, kifogása *Markhot* bejelentése, és a közgyűlés határozata ellen!

Akkor önérvényesen, férfiasan határoztak, és *Dr. Kostyál Miklós*, ez a politikai eselszövő, önérvényesen és férfiasan meglapult, hallgatott.

Miért nem kísérlette meg a közgyűlés színe előtt meggyőzni a többséget, vagy mindenkit arról, hogy a leszerelés a tulajdonképeni ellenállás, a valódi hazafiság?

Nemde azért, mert Önök nem voltak vele egy véleményen, nem támogatták?

S ha néhány héttel ezelőtt *Dr. Kostyál* egy-maga maradt s hallgatni talalta okosabbnak, megengedi Önök önérvénye, hogy most már úgy táncoljanak, a mint ő füttyöl?

Megérdemli azt a tisztviselői kar, hogy *Dr. Kostyál* kedvéért ellentétbe helyezkedjék a megyei közönség közvéleményével csak azért, mert ez *Dr. Kostyál* urnak jól esik, és az ő száraz malmára hajtja a vizet?

Azt hiszik önök, hogy a nagyközönség nem jön rá önmagától, úgy a *Wietorisz*-féle indítvány forrására, mint azoknak a járási értekezletek rendezőjének a kiletérére?

Ne engedjék magokat elámitatni és elaltatni, s legyenek igazán oly férfiasak és hazafiasak, a milyeneknek *Wietorisz—Kostyál* Önöket az indítványban földicséri.

Mutassák ki ezt azzal, hogy nem fogadják el *Wietorisz* indítványát, mely Önökre nézve végzetes, sőt megszégyenítő lenne. *Egy bizottm. tag.*

*) Lapunk egyik barátja írja.

Ujdonságok.

Ellenzéki értekezlet. A Nyitrai megyei Ellenzék folyó hó 28-ikán este 6 órakor Nyitrán, (Papnövelde-utca 1. sz.) értekezletet tart, melyre a tárgy fontosságára való tekintettel a tagoknak minél nagyobb számban való megjelenését kéri. *Az elnökség.*

Egyházmegyei hírek. Az ivánkai plébániára 7 folyamodó közül ő exciája a megyés Csefalvay Aladárt, nyitrai segédlelkész névezte ki plébánosnak. — Csefalvay helyébe Krajcsovic István nagybittsei segédlelkész, Nagy-Bittsére pedig Fikorn Ferenc csacai segédlelkész lön áthelyezve. — Az új plébánost melegen üdvözöljük!

Eljegyzés. Gyurky Ferenc, Nyitra város főjegyzője jegyet váltott Andaházy Margit kisaszonnyal, Andaházy Pál rózsashegyi főszolgabíró kedves leányával.

Áthelyezés. *Fülöp János* pénzügyi fogalmazó Nagy-Becskekről Nyitrára, *Zoubek*... adótárnak Tataról Érsekújvárra lön áthelyezve, mindkettő előbbi minőségben.

Libertiny Gusztáv, nyitrai megyei tanfelügyelő, mint halljuk, legközelebb nyugdíjba megy.

Steiner Gyula nyugdíjaztatási kérvénye. Steiner Gyula, vármegyénk ezen egyik letehetősebb tisztviselője következőleg indokolja kérvényét: Tekintetes Törvényhatósági Bizottság! Tele ifjúi erővel, lankadatlan munkakedvvel és fáradhatatlan igyekezettel tizenegy esztendő óta töltöttem a közügy és a vármegye hűségese szolgálatában. Ez a szolgálat eddig csak testemet nyitotta, emésztette, de ma már — a fenekestől változott közállapotok között — lelkemet is megörlene. Azt a vármegyei önkormányzatot, mely engem tisztembe helyezett, már ma sem tekinthetem azon sértetlenül uram és gazdának, a közeljövőben pedig talán még kevésbé. Ily körülmények között — az el nem mellőzhető lelkiismereti kérdés mellett — ezt a beteg testi fizikumot sem tehetem továbbra is egy áldatlan közszolgálat kockájára. Teljes tisztelettel kérem tehát a tek. Törvényhatósági Bizottságot, hogy kezelő orvosomnak ide csatolt bizonylatával igazolt állapotomra való tekintettel nyugdíj igényemet megállapítani és engem f. évi május — esetleg június — havától kezdődőleg állásomtól felmentve, nyugdíjazni kegyeskedjék. A tek. Törvényhatósági Bizottságnak Nyitra, 1906. március 20-án késztes tisztelettel Steiner Gyula várm. aljegyző.

Csillaghy végnapjai. *Budapestről* írják nekünk: *Csillaghy György* kormánybiztosi működésének napjai megszámlálvák. — *Kristóffy* nak a miniszterségből távozása befejezett tény, és csak rövid idő kérdése. Helyét *Rudnay Béla* foglalja el, a ki „rendbe hozza” a vármegyét, és előkészíti, keresztül is vezeti a képviselőválasztásokat. — Nyitra- és Trencsén megyékbe saját öcsesét, *ifj. Rudnay István* zsolnai főszolgabíró foga teljhatalmu királyi biztosnak kineveztetni, a ki fölfüggeszti a megyék önkormányzati jogait. Eddig a levél. Mi pedig hozzá tesszük: Csillaghy mehet nyugdíjba és nyugodhatik babérjain, de *Dr. Kostyál Miklós* és leszerelt tisztviselőtársai szolgálni fognak tovább, és solidaris ellenállással megmenekítik az alkotmányt.

A nyitrai kath. kör közgyűlése. Mult vasárnap folyt le a kath. körnek közgyűlése a tagok sűrű részvétele mellett. A közgyűlésen *Simonffy Gyula* kir. törvényszéki bíró elnökölt. Nevezetes mozzanat az elnökválasztás. *Vagner József* praelatus-kanonok úr beteges állapotára való hivatkozással a kör megalapítása óta viselt elnöki állásról lemondván, helyébe *Jeszenszky Alajos* apátkanonok választott meg nagy lelkesedéssel. Alelnök lett *Simonffy Gyula*, titkár pedig *Dr. Puchovszky Bálint*. A titkári jelentésből kivették, hogy a kör tagjainak száma folyton gyarapszik, ami természetesen a pénztári kimutatásra is kedvező.

A keresztény munkásegylet építőmunkás tagjai ma d. e. 11 órakor, a szabó- és cipész munkások delután 3 órakor az egyesület vármegyeháztér 8. sz. alatti helyiségében szakcsoportjaik előjáróit és képviselőit választják. Résztvehetnek szavazati joggal a nevezett iparágakhoz tartozó mindazon munkások, kik az egyesületbe már beléptek, illetve a szavazás előtt belépnek. A választás után fél 5 órakor előadás „A munkás egészségének gondozásáról”, melyet *Biringer Ferenc* dr. fog tartani. Az előadás azonban ma kivételképen a nyitrai kath. legényegylet piarista-utcai helyiségében lesz, hogy a tagok az ott előadandó búvészmutatványokban is gyönyörködhessenek.

Halalozás. özv. *Vághy Mária* úrasszony folyó hó 19-én hosszas betegség s a szentségek ájtatos felvétele után Nyitrán elhunyt.

Bartakovich Agoston, cs. és kir. kamarás, szolgálaton kívüli magy. kir. gárdaszázados, életének 56. évében, Budapesten elhunyt. Halalát neje szül. *Triangi Eliza* grófné, testvérei: férjezett *Damosta Antalné*, herceg *Rostow-Lobanow* Sándorné, *Jolan* és *Bartakovich Árpád* cs. és kir. kamarás, szalakuszi földbirtokos gyászolják.

Gasparovics István, a helybeli rom. kath. elemi fiú iskolák pedellusa, hosszas betegség és a szentségek ájtatos felvétele után f. hó 19-én meghalt és 21-én temették a városi temető hullaházából.

Ertl János, 1. éves hittanhallgató a nyitrai nagyobb papnöveldeben, életének 22. évében március 23-án elhunyt.

Bengyák Lajos, nyitrai törvényszéki díjnok f. hó 19-én elete 21. évében tüdővészben meghalt.

Színházi heti műsor. Március 25-én delután, „Kukorica Jónás” este „Jerikó falai” Márc. 26-án „Jánosvitéz” (bérletszünet.) Márc. 27-én „Aranypatkó” (üjdonság.) Márc. 28-án „Gésák.” Márc. „Fehér Anna” (Ujdonság.) Márc. 30-án „Smólen Tóni.” Márc. 31-én „Kékszakálu herceg.”

A haladópart kinálkozik. Érdekes, hogy a Fehérvár-kormány hogyan fogdossa embereit. A mult héten — mint lapunkat értesítik — két helybeli jogszigorló fiatal ember, névszerint *Vass Károly* és *Feitscher Oszkár* ajánlatot kapott, fogadjanak el főszolgabírói állást Zalában. Együttal netán rendezendő adósságaikra 6000 korona előleget ígértek nekik. A két fiatalember azonban nem állott kötelnek. — Jellemző, hogy meg Zalamegyében is ilyen jó hírneve van a régi szabadelvű pártnak, mely jelentékeny exportot üz más megyékbe. Így ő szolgáltatta *Rudnay Belát*, *Szulyovszky Dezsőt*, *Somogy-Zalába* kir. biztosnak, *Bartsikót* és *Hrabéczyt Abaujba*, de a nevezett két ügyvédjelölt még sokkal fiatalabb, hogy sem ronthatott volna rajtuk a volt szabadelvű párt. A zalai kir. biztosnak tehát régi kipróbált nyitrai híveihez kell fordulni, azokban meg van ugy a hajlam, mint a 6000 korona előleghez „netán rendezendő adósságaik”-ra.

Wietorisz Miklós indítványa. A vágújhelyi kerület szabadelvűpartí volt képviselője. *Wietorisz Miklós*, törvényhatósági bizottsági tag a folyó hó 29-ken tartandó közgyűléshez indítványt terjesztett be, melynek az a célja, hogy a vármegye titkárokkal az országgyűlésnek kárhatalommal történt felosztása ellen, fejezze ki megdöbbenését a külföldi államokkal való kereskedelmi szerződéseket felett, mondja ki az alkotmányvédelem kötelességét, s egyúttal pedig „mentse fel a vármegye és a községek tisztviselőit a passív resistenciára vonatkozó tiltó rendelkezéseinek (feltétlen) végrehajtási kötelezettsége alól és a tisztviselők hazafias belátására, hazafias kötelességtudására és törvény tiszteletére bízza a szóban levő tiltó rendelkezésekhez az adott esetben való alkalmazkodást”. — Az indítvány ezen utolsó pontjára vonatkozólag csak azt jegyezzük meg, hogy a törvényhatósági bizottság, a mint ezt lapunk más helyen kifejtettük, nem adhat a tisztviselőknek felmentést olyan határozatok végrehajtásának kötelezettsége alól, melyek a vármegye törvényes jogainak megóvása végett hozattak. A mi pedig az indítványnak az alkotmányvédelemre vonatkozó pontját illeti, az meghaladott álláspont domborit ki, mert a vármegye erre nézve már korábban határozott, *Wietorisz* indítványát ennélfogva meg nem szavazhatja az ellenzék, mely teljesen másminő előterjesztést fog a közgyűlésen javaslatba hozni.

Még egyszer Trencsénről. Lapunk mult heti számában a részünkről megrótt bőjti balozásra vonatkozólag egy közlemény jelent meg, mely, mint sajnálattal értesülünk, kellemetlen félreértésnek lett okozója. A közleményben *Misz Rezső* trencsényi plebános urnak egy levelel hoztunk részletet. A levélben a plebános ur úgy a maga, mint a rendező-bizottság eljárását igazolta s a hír beküldőjét támadta. A levelet egész terjedelmében nem közölhetjük, s a kihagyások és ezek folytán szükségessé vált módosítások oly színezetet adtak a közleménynek, mely a közlemény egész tendenciójának félreértésére szolgálhatott okul. Ismételtén kijelentjük, hogy a levelet, úgy a hogy meg volt írva, tisztán a bizottság és a plebános úr álláspontjának megvédése és igazolása. Lapunk tudósítóit pedig ezen esetről kifolyólag is kerjük, sziveskedjenek a személyeskedéstől tartózkodni. A szerkesztőség távol lévén az egyes események színhelyétől, gyakran nincs abban a helyzetben, hogy a közleményeket hosszasan mérlelje s azokért csak úgy vállalhat felelősséget, ha minden személyes momentum félre-tevésevel, tisztán a jó ügy szolgálatában álló tudósítást kap.

Elfeledett szoborra *Janda György* nyugalmazott darázi kántortartó és családja 12 kor N. N. Tormos 8 kor. G. J. (alábbi level szerint) 20 kor. Ignotus 5 kor. Csulák Lajos Ó-Lehota 2 kor., N. N. Ó-Lehota 1 kor., Csulák Rezső tanuló Ó-Lehota 40 fill. Összesen 48 kor.

40 fill. Hozzáadva a lapunk utolsó (márc. 11.) számában kimutatott 2652 kor. 66 fillérhez, lesz a főösszeg 2701 kor. 06 fillér. Isten fizesse meg!

Az elfeledett szoborra, *hálából a Szeplőtelen Szűz iránt*, 20 koronát küldött G. J. egyházmegyei pap, a ki Miklós nevű édes öccsének súlyos és ismételt történt megbetegedésében a Szeplőtelen Szűz Mária oltalmáért könyörgött s egyebek közt megfogadta, hogy a nyitrai elfeledett Mária szobor adományaihoz is fog hozzájárulni. A súlyos betegnek az Immaculata érdemeiként adta a megfelelő rövid fohászával és a beteg a fölötte súlyos bélyeguladástól most már lábadozik, holott a specialista orvosok részéről a szükséges operációra már gyöngének találtatt.

Ez alkalommal megemlítjük, hogy a tulajdonképpen vett *Elfeledett szobor* már elkerült a nyitrai törvényszéki palota oldaláról. Mint annak idején elmondottuk, e szobor a régi nyitrai ugynevezett „pestis temetőben” volt felállítva az alsó piarista-utca végén. Ennek a régi szobornak megújítására adományozott lapunk útján egyelőttünk máig is ismeretlen jótévő 100 koronát. Most, hogy a szobrot a térnek rendezése folytán kiemelték, az első nemeslelkű adakozó szándéka szerint 100 kor költséggel megújítottuk Fellner Jakab nyitrai kőfaragó mester által. A szobor előbbi helyétől mintegy 150 lépésnyire, a szemközt levő lejtőre került. Egyelőre így eléggé van téve az első óhajnak s még mindig marad az új szoborra 2600 korona, illetőleg annyi, a mennyi t. olvasóink áldozatkészségéből még összejön. Ez alkalommal felemlítjük, hogy a régi szobrot 1722-ben állította fel bizonyos Miklovich Éva s így összesen 184 esztendeig állott helyén részben elfeledve, míg nem egyszerre így napirendre került.

Zsolnán tartott tót néppárti szervezkedésről irtak megint a fővárosi lapok. Ezek a hírek a legnagyobb álmétkodást éppen Zsolnán keltették, mint a zsolnai tudósítónk írja. Zsolnán senkinek sincs tudomása arról, hogy megalakult immár a tót néppárt végrehajtó bizottsága. Mindig Zsolnán „szervezkednek” és kandidátust nem mernek ott állítani, sem pedig valami zsolnavideki politikust nem méltattak a végrehajtó bizottsági tisztségre. Talán csak Halek a Csehországból Zsolnára szakadt és Makoviczky Dusán örökébe lépett tolsztojsta orvos bír tudomással az új szervezkedésről, mert ez a jeles tolsztojsta néparát, más szakolcavideki hason-szörű orvosokkal együtt, ott díszlett a múlt év őszén a Zsolnán tartott első szervezkedésnél is. Csodálatos, — írja tudósítónk, — hogy ezekről az anarchista izű orvosokról az igazságért bombaszitukusan harcoló urak semmit sem írnak.

A privigyei kath. legényegyesület f. hó 18-ikán ünnepelte március 15-ét. Az egyesület helyisége egészen megtelt hallgató közönséggel. A program a következő volt: A Hymnus elénekzése után Vavró Zsuzsika k. a. elszavalta Petőfi-nek a „Hazáról” című költeményét nagy melegséggel és érzéssel. Utána következett Steidl József gym. tanár úr beszéde, melynek folyamán megkapón és érdekesen ecsetelte a márciusi eseményeket mindvégig lekötve a hallgatóság figyelmét. A közönség tapssal és tetszés nyilvánításával köszönte meg a tanár úr — ki egyszermind az egyesület alelnöke — hazafias beszédét. A beszéd elhangzása után Obonya Miklós e. r. t. Bajza J. „Apotheosis” c. költeményét szavalta. A közönség kivétel nélkül megdicsérte az ügyes szavalót. A program legérdekesebb pontja kétségkívül Pásztor Józsefnek március 15-ikére írott alkalmi kis zindaradbjá volt, melyben az öreg honvédet Leporisz József e. r. t. Ilonkát Rohács Aranka k. a. Sándort — a honvéd unokái — Zsalkó Jenő e. r. t. játszótlák. A kiváló szereplők nagy hatást értek el ügyes és érzéssel előadott játékaikkal. A közönség hosszantartó tapssal jutalmazta a derek szereplők fáradságát. A programot Jung Szilveszter elnök gyújtó hatású beszéde zárta be. Deák-nak a haza bölcsének azo mondására „ha elve-

szik szabadságunkat, ha elveszik alkotmányunkat, azt vissza szerezhettük, de ha elveszik nyelvünket, azt nem szerezhettük vissza soha”, támaszkodva az ifjúságot a hazai nyelv megtanulására és szeretetére buzdította szívükre kötvén azt az igazságot is, hogy vallásosság nélkül nincs hazafiság, legyenek tehát vallásosak és hazafiak. A Szózat hangjai mellett távozott el a nagyszámú közönség.

„Promeritae quieti” A felső városban van egy zöldre festett kapu, mely egész éven át állandóan zárva van, és a fenti feliratot viseli. Egyszer nyílik meg egy esztendőben néhány órára, t. i. Urnapján, mikor az egyik szentség állomást a szomszédos nagyobb papnövelde bejárájában állítják fel. Akkor megnyitják az örökké néma kaput, hogy a benlakóknak legyen merre kimenniök. És mégis, márc. 23. és 24-én egész nap tárva volt e hallgatag kapu, pedig messze van még az Urnapja. Egy kis-pap van ott kiterítve, általadva „promeritae quieti.” általadva a „megérdemelt nyugalomnak.” — Milyen paradox sokszor az élet, hiszen az a felirat öregeknek, nem fiatalok számára van odairva. — Csütörtök este 9 órakor kérék, hogy telefonáljak orvosot, mert egy kis pap beteg. Megtettem. Az orvos nem volt otthon, azt mondták fél óra múlva megjön. El is jött. Másnap mikor előadásra menet elhaladtam a betegszoba mellett, már szellőztették a szobát. Betekintek s nagy meglepetésemre látok a falhoz támasztva egy — koporsó födélet. Ime néhány sorban egész tragédia. Nem szükséges azt őt felvonásban megírni. Azután kiteszik egy fekete leppellel bevont helyiségbe, mely mindnyájunknak lehet egykor utolsó vendégszobánk, megnyitják az örökké zárt kaput, és jönnek résztvevő lelkek, hogy mondjanak egy *Miatyánkot* egy kioltott ifju életért, kit nem is ismertek. Ki ismerte Ertl Jánost? Senki a városból. Csak szeptemberben került ide idegenből. A városban nem ismerte senki, mert az utcán az ember husz kispapot lát egyszerre, nem egyet. De a halál és az ima közelebb hozza az embereket. Az apja egy szegény felső-stubnyai iparos, hozatott egy fotografust, ki lefényképezte élte reményét kiterítve. Hátterben egy hatalmas fehér kereszt, oldalt egy falhoz támasztott koporsó födel. Szomorú fotográfia!

József-ünnepélyek a zsolnai árvaházban. A Vurum József nyitrai püspök által alapított és sz. József oltalmába ajánlott zsolnai püspöki árvaház nagy kegyelettel ülte meg ez idén is nagynevű alapítójának az emlékét, ünnepélyes istentisztelettel róván le halálját a nemes-szívű püspök iránt. Sz. József napján az árvaházi szép templomba siettek az ajtatos hívők, hogy az azon a napon szokásos lélekemelő ajtatoságban részt vegyenek. Előtte való napon az árvaházi növendékek gyermeki szeretetüket rótták le a nevenapját ünnepelő árvaházi hitoktató iránt, a ki ez idén huszadik évét tölti be árvaházi hitoktatói működésének. Szívhez szóló gyermeki hangon tolmácsolták a hitoktató iránt érzett szeretetüket a kis árvák az ez alkalomra meghívott válogatott közönség előtt, amelyben ott foglalt helyet t. Borbély Sarolta volt nyitrai főnöknő is, a ki Besztercebányára való utazása közben Zsolnán megállapodott. Az ovoda nagytermében lefolyt ünnepély egyes részei, különösen az angyalok által huzott két tündérköcsi, könyveket csalt a jelenlevők szemébe. Miután az árvák a nagy nyári szünidő alatt nem szoktak mind együtt maradni, megragadták most sz. József napját, hogy az intézeti hitoktatót, a ki ez évben üli meg 25 éves papi jubileumát, ez oldalról is felköszöntsék, a mihez a jelenlevők nevében Podivinszky Ferenc apát-plebános is hozzájárult. Az intézet hitoktatója, megköszönvén a szíves üdvkivánatokat, arra kérte a kis árvákat, hogy az általuk említett hideget, sötétséget és sarat, melyben a hitoktató husz éven át szokott sietni naponként korán reggel az árvaházi templomba, ők a maguk részéről lelki értelemben kerüljék, távol tartván magukat a bűn hidegségétől, sötétségétől és sarától.

Öngyilkossági kísérlet. Szomorú esetről kell értesítenem a Szemle t. Szerkesztőjét, írja lapunk egy barátja, folyó hó 17-én Német Mihály rudnói örsvezető öngyilkossági szándékából szolgáti fegyverével magára lött és életveszélyesen megsebezte magát. A golyó alsó alkapesán

behatolva a szemén át kiment s borzasztóan ösz-zecsúfította arcának felét. A nyitrai katonai kórházba szállították. Merényletének okát rossz bánás módnak és gyógyíthatatlan betegségének tulajdonítja abban a levelében, melyet hátrahagyott. Vetzél Sándor hősie magatartást tanusított, midőn élete veszélyeztetésével a bezárt szobát ki-nyitatta a puskát meg a kardot el vette. — A szerencsétlen ember, mint lapunknak telefonon jelentik még mindig eszméletlenül fekszik, de felgyógyulásához van remény.

Új idők, új emberek. Nagytapolcsányból értesítenek a következő mulatságos esetről. Egy nagytapolcsányi jönevű ügyvéd dr. P. A. irnoka Trgina Antal, sehoggy sem volt megelégedve a száraz irodai dolgok körmögésével. Szörnyen írta oldalát Kristoffik szorult helyzete a szolgabírák irányában Majd kiségti őt — gondolta magában. Merész gondolatát még merészebb tett követte. Leutazott Budapestre a mindenható Kristoffihoz audienciára. — Főszolgabírói állásra pályázom — mutatta be magát a nagyreményű ifju. Szót szóért s kiviláglott, hogy Trgina Antal irnok uramnak a szó valódi értelmében pár gimnáziumi osztályáról vagyon bizonyítványa, meg aztán elmebeli állapotjára és nehezsége merültek fel s így a főszolgabírósgágból semmi se lett s rövid uton haza került hazájába. A mag el van vetve, s ki tilthatja meg, hogy ne nyíljék a virág, ha jó a kikelet?!

A Nyitrai Gazdasági Egyesület igazgató választmánya folyó hó 13-án Nyitra saját helyiségében ülést tartott, melyen a tagok a kedvezőtlen, viharos idő dacára nagy számmal jelentek meg. *Mezey Gyula* alelnök rövid megnyitó beszédében megemlékezett a szerb vámkonfliktusról, valamint arról, hogy a kormány a német birodalommal, Olaszországgal előkészített kereskedelmi szerződéseket közös vámterületi alapon, továbbá a Széll-Körber fele közös autonóm vámtarifát rendeleti uton életbe léptette. A választmány kereskedelmi viszonyainknak Szerbiával való mikénti rendezésére vonatkozó álláspontját annak idején a legszabatosabban körvonalazta s az egyesület egyike volt az elsőnek azon gazdasági testületek között, amelyek azon felfogásnak adtak kifejezést, hogy kereskedelmi szerződés Szerbiával csupán a határforgalmi kedvezmények nélkül s az állategészségügyi egyezmény kizárásával köthető. E kérdésben tehát újabb állásfoglalást nem tart szükségesnek. *A közös autonóm vámtarifának és a német, olasz, orosz kereskedelmi szerződéseknek közös vámterületi alapon való életbe léptetését teljesen ellentétesnek találja a választmány az egyesület eddigi álláspontjával.* Az egyesület ugyanis a múlt év folyamán a vámterületi kérdést minden politikai vonatkozás kizárásával, teljes objektivitással, kizárólag közgazdasági alapon a legrészletesebben megvitatta s ennek eredményeként arra az álláspontra helyezkedett, hogy Magyarországnak át kell térnie az önálló berendezkedésre, mert csak önálló vámterületen valósítható meg az az igazán helyes közgazdasági politika, mely képes lesz hazánkat a mostani gazdasági egyoldalúságból kiemelni, mezőgazdasági-, gyári- és kézműiparunkat megteremteni, a belső fogyasztást kellőképen kifejleszteni s a nemzeti munkának és termelésnek igazi védelmet nyújtani. — Együttal a leghatározottabban tiltakozott minden olyan irányzat és törekvés ellen, melynek célja a kereskedelmi szerződések okozta kényszerhelyzet és az idő rövidségének ürügye alatt az önálló berendezkedést elodázni vagy meghusítani, miután vélekedése szerint az Ausztriával való gazdasági viszonyunknak rendezése a kölcsönös szabad forgalom alapján méltányos kereskedelmi szerződéssel a tizenkettedik órában is megéjthető. Ezen álláspontjából kifolyólag tehát nem veheti a választmány megnyugvással tudomásul a kérdésnek olyan irányba való terelését s az olyan intézkedéseket, melyek a vámterületi önállóságban kitűzött cél elérését legkevesebb is megnehezítik, esetleg lehetetlen is teszik.

Azután fő vonásaiban megállapította a Nyitrai székhelyvel létesítendő *áruraktár szövetezet* alapszabályait. Az áruraktár szövetezet a előbbi megalkotását azon feladattal, hogy az az egyesület és a szövetezet tagjait és a megyei gazdaközönséget, a gazdasági üzemhez tartozó cikkekkal,

A ki elsőrangú, megbízható, teljesen friss, nem hosszú ideig raktáron feküdt **vásznak, sifonokat, asztal-neműeket és fehérneműeket** óhajt beszerezni, az keresse fel **VEREBÉLY GÉZA** Nyitra város legújabb és legmodernebb áruházát II., Vármegeyház-utca 16. szám. Tavaszai női kelme ujdonságok. Férfi divat cikkek.

gépekkel, eszközökkel, műtrágyákkal, vetőmaggal stb. ellátni s terményeik elárúsítását közvetíteni lesz hivatva. — sürgős szükségnek mondotta ki s megbizta az elnökséget, hogy ez ügyben a még szükséges intézkedéseket haladéktalanul tegye meg. Elhatározta, hogy a megye egyes vidékein nagyban üzött marha-uzsorának csökkentése s lehető megszűntetése érdekében, másrészt a tenyésztés egyöntetűségének előmozdítása s színvonalának emelése végett, a kistenyésztők érdekében megfelelő szervezetet létesít, mely a kizgazdákat vidékenként berni és szimentháli fajtájú üszők és tehennel fogja ellátni. Az egyesület titkársága előterjesztette a szervezet alap és ügyviteli szabályait, melyeknek végleges megállapítását a választmány az egyesület legkiválóbb szakértő tenyésztőiből összeállított bizottságra bízta. Megalakította az egyesület alapszabályainak keretén belül a Nyitrai Gazdasági Egyesület felső nyitrai állattenyésztési, növénytermelési és szövetkezeti szakosztályát azon elvből indulva ki, hogy az egyesület működését a megye nagy kiterjedésénél s nagyon kedvezőtlen vasuti és közúti összeköttetésénél fogva decentralizálni s vidékenként az egyesület ügyeit előkészíteni s a közvetlen helyi érdekű gazdasági ügyeket önállóan intézni képes osztályokat szervezni szükséges, mely beosztás az egyesület működését intenzívebbé fogja tenni és az egész megyében egységes gazdaközvélemény kialakulását előmozdítani. Az egyesület, amennyire anyagi viszonyai engedik, vidéki szakosztályainak működését anyagilag is támogatni fogja. A felső nyitrai állattenyésztési osztály elnöke *Leidenfrost Károly* bossányi nagybirtokos lett. — Tudomásul vette a választmány, hogy a titkárság a Hanna árpa vetőmagnak kizgazdák közt kedvezményesen áron való kiosztását a folyó tavaszi vetésre befejezte s így a beszerzési és eladási ár közötti különbözet az egyesület árpa vetőmagnak alapjából nyert fedezetet, mely eljárás folytán számos kizgazda olcsó áron kitűnő vetőmagnhoz jutott. Foglalkozott a választmány a munkás és cselédségi kérdéssel is, melyre nézve az eddigi adatgyűjtések folytatását elrendelte s a kérdésnek állandó figyelemmel kísérésére és intézésére bizottságot küldött ki, melynek kiegészítését az elnökségre bízta. — Ezek után a folyó ügyeket intézték el.

Színház.

A múlt heti színházi műsor darabjaiban valami különös változást észlelni nem lehetett, folyik minden a régi mederben. Hetfőn adták „*Jerichó falai*”-t a címből ítélve valami palesztinai darabot vélne a közönség benne föllelni, pedig a darab tendenciája az, hogy a hitves nem ismer akadályokat, hogy férjét kövesse messze tengeren túl, persze sok akadály leküzdése után sikerül a szülei házból való kibontakozás, és így omlottak össze Jerichó falai. E darab és a „*Lili*” előadása kielégítette a közönséget. Mezey azonban ez időny alatt kis zenekarával operát is hozott.

Szerdán telt ház előtt adták *Sulamithot*, Goldfaden A. keleti operáját. A darab meseje Palesztinában játszódik le. Sulamith (N. Zoltán Ilonka) az erdőben eltéved, midőn szomjúságát oltja, beleesik a kútba, ahonnan Absolon (Szarvassy Jenő) szabadítja ki, e ketten egymásba szeretnek s örök szerelmük tanujával Istenen kívül hívják a sziklán mászó vadmacskát és kutat. Absolon azonban Jeruzsálembé érve beleszeret Abigailba (Szilassy) a főpap leányába és nőül veszi; Sulamith ezalatt várja Absolont és nehogy apja kényszeríthesse valami házasságra, örültnek tette magát s így három kérője lemond róla. Absolon boldog volna Abigailal, de eléri Isten sujtó keze, egyik gyermekét a vadmacska ölte meg, másik a kútban leli halálát, ez megrendíti Abigailt, kesereg, hogy miért sujtja ennyire az Isten, erre Absolon bevallja, hogy ő miatta van ez, mert megszegte esküjét. Abigail, bár nagyon szereti Absolont, a régi zsidó jogszokás szerint elbocsátja megrázó jelenetek között, hogy menjen és vegye el Sulamithot, a ki meglátva Absolont meggyógyul s egymásé lesznek. — A darab elő-

adása sikeres volt, zajos tapsokat aratott Zoltán Ilonka, Szilassy Etel, Szarvassy és Baranyai, a főpap. Ferency ügyes mókáival megnevettette a közönséget. A mennyiben azonban operáról van szó, a zenéről is kell szólnunk. A nyitrai színházba járó közönség Sovánka művészi játéka után nehezen tudja megszokni annak a 7 szál muzsikusz zenéjét, a mely a színházban van. El kell ismerni, hogy jó zenészek, de 7 szál muzsikusz egy operához, az már ugyancsak különös, a nyitrai közönség, a mely olyan szépen pártolja a színházat, megérdemelte volna, hogy legalább a győri 12 tagból álló zenekar egészen jött volna Nyitrára. Így esett meg, hogy mikor eleinte az egész kar énekelt, a zenekar szinte beleizzadt a fortissimoba. Mikor pedig sólók voltak, a teljes összhanghoz hiányzott valami, ezt pedig másnak nem lehet tulajdonítani, minthogy kevés a zenész s így meg-esik néha, hogy felvonás közben hárman játszanak, a mely zenélés nem gyönyörködteti, hanem megnevetteti a hozzáértőket. Ackermann karnagy fiatal művész, jól érti dolgát, megérdemelve egy tisztességesebb széklet és valami ügyesebb karnagy botot.

C-üttörtökön „*Válás után*” c. francia vigjáték került színre. A tisztességesebb darabok közül való, habár elég gyakoriak benne a kétértelmű kifejezések. Az anyósok ismert okvetetlenkedése van benne pellengére állítva. Szentirmay, Agotai és Peterdiné zajos tapsokat arattak.

A „*Mulató istenek*” új operette előadása sok derűs percet okozott, hogy ebben is voltak holmi kétes kifejezések, azt mondani nem is kell. Csak egyet szögünk le a darab előadásából, és ez volt az a zajos tüntetés és lelkesedés, mikor Moly Margit és Szilassy egyszerre jelentek meg a színpadon. A győzelem határozottan Molyé, a közönség nagyon megkedvelte szép, diskret játékaért, annyi taps és ünneplés kevés primadonnának jutott mint neki, mert hivatása magaslatán áll, a művészetet akarja szolgálni, hatásra nem számít, és e szerénysége okozza, hogy csak úgy hullnak a színpadra a csokrok. Szilassy játéka és tánca sokkal elevebb, de éppen azok a magas kirügő lejtések okai annak, hogy a nyitrai közönség rokonszenvét nem szerezte meg annyira, mint tehetőségéhez képest megszerezte volna. Okulni mindig lehet. Cz.

Telefon.

K y-nak. Az értekezletet az ellenzék mindenesetre megtartja, rendes helyén, Nemcsék Ferenc prépost kanonok úrnál, a ki, mint már annyiszor tette-ügy most is szíves vendégszeretettel nyitja meg előttünk barátságos házat.

M. K. Bittsica. Lapunk 1905. dec. 3-diki számában „Egy fekvő kőmonumentum” cím alatt olvashat róla bőven; a kő jelenleg nem kapható, Nyitrán sem volt elég, csak a nyáron fogják pótolni a hiányt.

H. V. urnak. Hiszen ez a bajunk, hogy mi, katolikusok soha sem tudjuk megérteni egymást. Az egyik így, a másik amúgy akarja „szeretni a hazát” és azután szeretni nem szereti senki, hanem gyűlölni igenis gyűlöli, de — egymást. Hiába beszélünk, hogy mi itt tíz milliónyi katolikusok vagyunk. Igaz annyian volnánk, de erőlködésünk meddő marad a nagy tulsúly dacára. Éppugy, mintha ön az egyik pár lovát a kocsii elejébe, a másikat pedig ugyanakkor a hátuljába fogná. Ezek aztán megszokhatnák az erőlködésben, s mégsem mozdulnak egy tapodtat sem helyükből. Hát csak nyissunk magunknak egyszerre harcvonalat tiz felé, akkor annál biztosabban el fogunk vérezni. Nézzé a protestantizmust a legnagyobb politikai és nemzetiségi ellentétek mellett, hogyan tart össze, csak mi gyűlölökünk.

D.-nak. Ne legyen aggodalma. A közgyűlési terembe be fog mehetni minden tisztességes ember, belépő jegy nélkül is. — Ha valaki megállítani merné, tessék csak félretolni. Gondja lesz rá az ellenzéknek, hogy ott senki se rudnayskodjék.

R. és T. urnaknak helyben. Köszönet az értesítésért. — Nyitrán úgy is tudja mindenki, hogy Csillaghy György, dr. Kostyál Miklós, dr. Gyürky Géza és dr. Rudnay Sándor naponként mi fölött török a fejüket, és mi fölött tanácskoznak olyan gyakran.

66/906 tkvi sz.

Póthirdetmény.

A privigyei kir. járásbíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi miszerint Engel Jónás és Kovács Mihály Divéki lakos végrehajtatóknak — **Kohut András** (nős Kovács Annával) verbényi lakos végrehajtást szenvedettek elleni 400 kor. s jár. valamint 557 kor. s jár. iránti végrehajtási ügyében 4484 és 4485/905. tkvi sz. a kibocsátott árverési hirdetményben a verbényi 48 sz. tjkvben I—2 sorsz. 14 hrsz. alatt ingatlanok B 7. alatt Kohut Adrást illető $\frac{1}{20}$ részére 16 kor. kikiáltási árban, az u. ott 49. sz. tjkvben I. 1 sor 15 hrsz. alatt foglalt s B 1—2 alatt Kohut Bálintok és Kohut Adrást illető egész ingatlanra a végreh. törvény 156. §. értelmében 366 kor. kikiáltási árban, az u. ott 52. sz. tjkvben I.—12. sorsz. a foglalt ingatlanok B 2 alatt Kohut Adrást illető $\frac{1}{2}$ részére 1323 kor. kikiáltási árban és az u. ottani 53. sz. tjkvben I. 1—2 sor sz. alatt foglalt s B 1—4. 6—8 alatt Kohut Bálint, Kohut András, Vavro Pálné, szül. Iliás Julia kkoru Iliás Flóris, Iliás Jánosné szül. Blaho Margit nevével vezetett egész ingatlanra a végreh. törv. 156. §. értelmében 141 korona kikiáltási árban Verbényi községben **1906. évi március hó 27. napján d. e. 9 órájára** kitűzött árverés az 1881. LX. t. c. 167. §. alapján a diószegi gazdasági cukor és szeszgyár részvénytársaság végrehajtatójában is 164 kor. 81 fillér tőke, ennek 1900. évi január 3-tól járó 6% kamatai és 167 kor. 56 fillér költség kielégítése végett megtartatni fog.

Privigyén a kir. bíróság mint tkvi hatóság 1906. évi január 9-én.

Érdeky,
kir. albiró.

200 mm. asztali burgonya
és 300 mm. gyári burgonya

eladó

Felső-Köröskényben. (Nyitra mellett.)
MÉREY-gazdászati.

Erzsébet-uti 24. számú
ház eladó.

Közelebbi értesítés: Nyitrai Népbank-nál.

Kifogástalan szép, — két éves —
tenyésztőrsz után származó

SÁRGA ORPINGTON
keltető tojást szállít
15 darabonként

vizmentes, patent ládába csomagolva
bérmentve, **április hóban 10 kor.,**
május hónapban 15 koronáért
Horváth Károly,
Kis-Tapolcsányban.

1—5.

FERENCZ JÓZSEF KESERŰVIZ

AZ EGYEDÜL ELISMERT KELLEMES IZŰ TERMÉSZETES HASHAJTÓSZER.

4484. és 4485/905. tkvi szám.

Árverési hirdetemény.

Alulírott bíróság közzé teszi, hogy Engel Jónás és Kovács Mihály végrehajthatóknak **Kohut András** végrehajtást szenvedő elleni 400 kor. és 554 kor. s jár. kielégítése iránti végrehajtási ügyében a területéhez tartozó verbényi 48. sz. tjkvben I. 1-2 sor 14. házzs. a. foglalt ingatlanok B. 7 alatt Kohut Audrást (nős Kovács Annával) illető 1/30 része 16 kor., kikiáltási árban, — az u. ott. 49. sz. tjkvben I. 1 sor 15. hrsz. a. foglalt s B. 1 és 2 alatt Kohut Bálint és Kohut András nevében vezetett ingatlan a végreh. törv. 156. §-a értelmében 366 kor. kikiáltási árban az u. ott. 52. sz. tjkvben I. 1-12. sorsz. a. foglalt ingatlanok B. 2 alatt Kohut Audrást illető 1/2 része 1323 kor. kikiáltási árban, és az u. ott. 53. sz. tjkvben I. 1-2 sorsz. a. foglalt s B. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8. alatt Kohut Bálint, Kohut András, Kohut János, Kohut András, Vreczko Pálné szül. Illiás Julia, kkoru Illiás Flóris és Illiás Jánosné szül. Blaho Margit nevében vezetett egész ingatlan a végreh. törv. 156. §-a értelmében 141 kor. kikiáltási árban **1906. évi március hó 27. napjának d. e. 10 órakor Verbény község házában** 16 kor., 366 kor., 1323 kor. és 141 kor. kikiáltási ár és 1 kor. 60 fill., 36 kor. 60 fill., 132 kor. 30 fill. és 14 kor. 10 fillér bánatpénz letétele mellett beszáron alul is eladatni fog.

A vételár az árverés napjától számított 30, 60, 90 nap alatt 3 egyenlő részletben 5% kamattal együtt a bírósági letét pénztárba fizetendő részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek a bíróságnál, valamint fent nevezett község előljárási irodájánál megtekinthetők.

Privigyén a kir. bíróság mint tkvi hatóság 1905. évi december hó 30-án.

Érdeky,
kir. albiró.

Betegápoló

orvosilag vizsgázott

Masször és fürdőmester

tyúkszemvágó, Gräfenberg fürdőből (Osztrák-Szilézia) a nagyközönség jóindulatu figyelmébe ajánlkozik

Wedam Bódog.

Lakik: Nyitra, Apolda-utca 6. sz.

Háziasszonyok figyelmébe!

„EGLASINE“

Eisenstädter Testvérek lakgyárából

legjobb, legtartósabb és legfényesebb, mosható

PADLÓFÉNYMÁZ,

használható puha fapadlóra és konyhabutorra.

Kapható: 4-12

CSERNYÁK ISTVÁN FIA

fűszerkereskedésében Nyitrán

és más csak jobb fűszerkereskedésekben.

Tábor Márk

okl. mérnök irodája

Nyitrán, Vármegyeház-utca 14.

(I. takarékpénztári épület.)

Elfogad a mérnök műszaki körébe tartozó mindennemű munkát u. m. birtokfelmérés, felosztás, tagosítás, birtokhatár kiigazítás keresztülvitelét; patakszabályozás, belvizlevezetés, talajjavítás illetve **alagszóvezés** tervezését illetve keresztülvitelét. — Elvállal köz- és gazdasági vasutak, iparvágányok és közutak tervezését és építését, **kataszteri felmérés alá kerülő községekben ut és birtok rendezést.** — Nemkülönb. épületek és műtárgyak megbeszélését, építések vezetését és ellenőrzését. Mérnöki ügyekben tanácsal és átlagos költségelőirányzattal díjmentesen szolgál.

22 éves gyakorlat.

2-3

Tengeri halcsarnok,

POZSONY Vásártér (az Irgalmasokházszemben.)

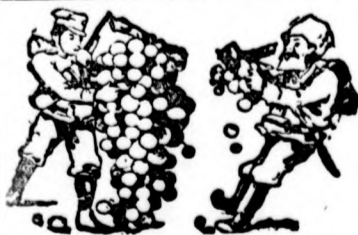
Naponta frissen érkező, jégben hűtve, halmemek.

Heti áraink:

Sellő kicsiny	pr	ko	frt	
" nagy	"	"	"	-.45
" kivágva	"	"	"	-.60
Tőkehal kivágva	"	"	"	-.40
" fejjel	"	"	"	-.50
Lazac kivágva	"	"	"	-.44
Pisztráng	"	"	"	-.60
Merlane	"	"	"	-.75
Csuka	"	"	-.55	-.70
Fludern	"	"	"	-.85
Angolna	"	"	"	-.90
Osztrigahal	"	"	"	-.8
Horoghal	"	"	"	-.90
Vörösnyelv	"	"	"	1.10
Heilbutt	"	"	1.40	1.80
Tengerinyelv	"	"	"	3.10
Turbott	"	"	"	1.90

Szakácskönyvek ingyen.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Az elmúlt rendkívüli száraz nyári folyamán ismét a

Küküllőmenti

Első szőlőoltványtelep

(Tulajdonos: CASPARI FRIGYES MEGDYES, 170. N.-Küküllőm.)

volt az egyedüli az egész országban, mely oltványait óriási mennyiségű, naponta 5 millió liternyi vízzel öntözte s ennek folytán az egyedüli szőlőtelep, amely az éven is valóban szép és minden tekintetben kifogástalan minőségű szőlőoltványokat szállít. — Képes árjegyzék számos elismerő levéllel ingyen és bérmentve.

WEIGL ANTAL PAPI ÉS POLGÁRI SZABÓ NYITRÁN.

Ajánlja jól berendezett legfinomabb bel- és külföldi szövetekből álló raktárát, — valamint **férfiszabó-műhelyét,**

melyben ugy egyházi, mint világi urak számára mindennemű ruhát, ugymint téli és nyári öltözeteket, felöltöket, reverendákat, címádkákat, mucetumokat, biretumokat stb. izlésesen és pontosan készít.

Vidéki megrendeléseket pontosan eszközöl.

A HÖLGYEK LEGSZEBB DISZE

a fehér és tiszta arcbőr,

ezt elérhetjük a bámulatos, csodás hatásáról hírneves **Hajós-féle**

ARADI IBOLYA-CRÉME

használata által.

szeplő, májfolt, bibircs, bőrvörösséget és mindennemű arctisztatlanságot **egy csapásra** megszüntet.

Ára 1 kor., dupla tégely 2 kor.

Ibolya-crème szappan 70 fill. Ibolya-hölgypor fehér, rózsás vagy krém színben doboza 1 k. 20 f. Ibolya-tej (Eau de Violette de Hajós) 1 korona.

Óvakodjunk utánzatoktól!

A bevásárlásnál csakis **Hajós-féle** Aradi készítményeket tessék kérni és elfogadni.

Kapható a feltalálónál:

2-15

Hajós Árpád gyógyszer-tárában

ARAD, Andrassy-tér 22. szám, a megyeházzal szemben.

Kapható: Kubányi István drogueriájában Nyitrán.

**Mindenféle
KOCSIK,**

ágymint:
csukott (Brom) landaj,
félfedeles.
Nyitott és hajtó
KOCSIK
nagy választékban.
Különlegességi
homokfutó kocsik.

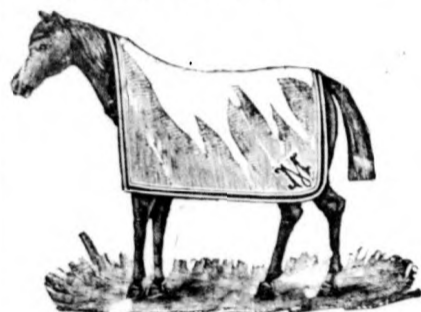

„Bayard“ A. Clément-féle

Automobil

legjobb és legtökéletesebb.

10-12

Lópokrócok

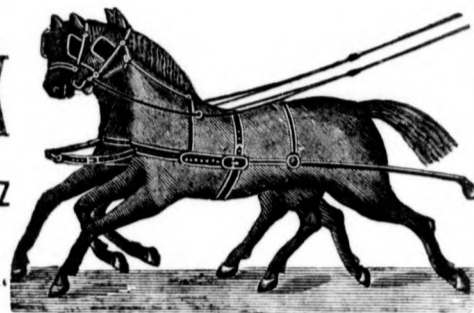
legujabb mintában és legjobb
minőségben

öltakarók

peluche-ből és posztóból a leg-
divatosabb színekben és leg-
olesőbb árakban.

Lószerszámok

uri- és gazdasági fogatokhoz
mindenféle kivitelben.

MARSCHALL A.

kocsi- és lószerszám-gyár
Pozsony, III. ker., Grössling-utca 16. szám.

Nagy képes árjegyzék ingyen. — Javitások gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

!Részletfizetésre!

Órákat
ugyszinten
ékszerneműket

arany és ezüsből 3 koronától
felfelé való havi részletfizetés
ellenében küld mindenkinek a
Mendl-féle óraszálító ház,
Bécs, IX. l., Porcellangasse 25.
Árjegyzéket postabélyeg előre elkül-
dése mellett mindenki kaph.

Hirdetmények a „Nyitramegyei Szemle“ részére
jutányosan felvételnek lapunk kiadóhivatalában.

SZUPERFOSZFÁTOT,

Stassfurti kainitot

szavatolt 12.4% tiszta káli = 23-24%
kénsavas káli tartalommal, *** ** *

Stassfurti kálitrágyasót

szavatolt 40% tiszta káli = 74-76%
kénsavas káli tartalommal, *** ** *

KOVASAVAS KÁLIT (dohánytrágyázásra) továbbá

mindennemű egyéb **mütrágyaféléket**, azonkívül

Rézgálicot (98-99%) elismert kitünő minőségben legolcsóbban

szállít a

„HUNGÁRIA“ mütrágya, kénsav és vegyi ipar részvénytársaság

Budapest, V. Fürdő-utca 8.

FELTÜNŐ UJDONSÁG!

Delice

Minden hirdetés felesleges, a dohányzó
egyszer veszi és többé mást nem szíhat.

legjobb valódi francia

SZIVARKAPAPIR ÉS SZIVARKAHÜVELY.